

# ПРОТОКОЛ

№ 49

гр. Разград, 11.03.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети март през две хиляди  
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Е. Д. Стоев

Членове: Пламен М. Драганов  
Петър М. Милев

при участието на секретаря Небенур Р. Хасан  
и прокурора Ив. Р. Р.

Сложи за разглеждане докладваното от Е. Д. Стоев Въззивно наказателно  
дело от общ характер № 20213300600260 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ЗА ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – Разград се явява прокурор И.Р..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ-ПОДСЪДИМ ЕД. КР. ЕН. се явява лично със защитник  
адвокат Д..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ-ПОДСЪДИМ П. Н. Т. се явява лично със защитник адвокат Д..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ-ПОДСЪДИМ М. Р. АТ. се явява лично със защитник адвокат  
Й..

ЧАСТНИТЕ ОБВИНИТЕЛИ Р. Абд. Д., Кр. Абд. Д., Д. Абд. Д., редовно призовани,  
не се явяват. Явява се повереникът им адвокат М.Е..

Вещото лице Т. ПЛ. В. се явява лично.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото

АДВ. Е.: Да се даде ход на делото.

АДВ.Д.: Да се даде ход на делото.

АДВ.Й.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намери, че липсват процесуални пречки за даване ход на делото, не са  
постъпили възражения по даване ход на делото

О П Р Е Д Е Л И:

## ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ: Не възразяваме да се изслуша вещото лице.

АДВ. Е.: Не възразяваме да се изслуша вещото лице.

АДВ.Д.: Не възразяваме да се изслуша вещото лице.

АДВ.Й.: Да се изслуша вещото лице, не възразяваме

Съдът намира, че няма процесуални пречки и възражения по изслушване на вещото лице.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТ НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ:

Т. ПЛ. В.: 42г., български гражданин, с висше образование, неосъждан, без родство

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл.291 НК. Обеща да даде заключение по съвест и убеждение.

ПРИСТЪПИ към изслушване на заключението постъпило на 18.02.2022г.

ПРОЧЕТЕ заключението.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Поддържам заключението.

ПРОКУРОРЪТ: Искам да Ви попитам относно възникналия инцидент вътре в дискотеката. Говорим за интервала от 00:30ч., 00:32ч. до интервала 00:34ч. Вие колко файла възприехте и тези снимки от колко файла са извлечени? На самите снимки няма номер на файл, не става ясно коя снимка от кой файл е.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Снимките съм възпроизвел от всички камери, които имат възприятия върху действията и където може да се изберат някакви кадри, както е поставена задачата. Да се направи компилация от кадри от камерите възпроизвели събитието. Наименованието на самия файл обхваща и самото време, което е фиксирано в кадрите.

ПРОКУРОРЪТ: На практика за мен има пропуск от определени файлове, за това Ви питам.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Ако камерата не е възприела нищо просто не съм поставил кадъра най-вероятно, поради това, че не се вижда нищо за същия период от време е, което Ви интересува.

АДВ. Д.: В предната експертиза вещото лице е посочило кадрите и камерите.

ПРОКУРОРЪТ: Става въпрос за тази експертиза. Предната е приета вече.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Тук не съм посочил, тъй като е допълнителна задача да подредя в компилационен ред събитията, които съм отразил в предходната експертиза.

ПРОКУРОРЪТ: Това означава ли, че в този час, тази минута и тази секунда това е единственият възможен кадър, който може да се извлече от всички камери или от тези,

които са вътре в заведението?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: За това става въпрос, защото пак повтарям аз съм изкарал кадър от камерата, която възприема събитието, което съм отразил. Има и други кадри, но явно не възприема това, което се вижда, защото са под различен рекурс. Където има ротационни ефекти, светлинни ефекти те като минат през камерата в един и същи момент едната камера възприема едно, другата камера възприема абсолютно нищо понеже светва и остава бяло пред нея и образите буквално изчезват. Или няма друга опция за възприемане на събитието или съм взел най- доброто за поставяне в експертизата.

ПРОКУРОРЪТ: За сега нямам други въпроси.

АДВ. Е.: Това заключение, а и предното за кой часови диапазон от време сте правили изследване? От колко до колко часа?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Часовият диапазон, който съм изследвал е от началото на записите до края на записите, които са предоставени.

АДВ. Е.: Кога е началото и кога е края на записа?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: В предходната експертиза съм изследвал начало и край на записите. Всеки файл е с различно часово време, обхваща различен диапазон от такава.

АДВ. Е.: Предното заключение първият кадър е от 23:38:14ч. началото на запис и край 00:37:39ч. Това ли е?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Зависи за коя камера става въпрос. Всеки един файл е с различно часово време и обхваща различен диапазон от време, начало и край.

АДВ.Е.: Кога е последния кадър от която и да е камера?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: В предходното заключение съм посочил кога е последния кадър от камерите по часово време. Възможно е да в първата експертиза, че обхваща времето от до. Възможно е да е в експертизата представена на ДП времеви обхват.

АДВ.Е.: Ако приемем кадрите, които сте посочили в заключението на излизане на лицата от нощния клуб, това ли е може би края?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Да.

АДВ.Е.: Кога е това?

АДВ.Д.: Експертът е посочил на всеки файл още в първата експертиза в различен ред сложени снимките.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Да, там са в различен ред, докато в настоящата експертиза е направена компилация от всички камери по време, за да се види движението на лицата.

АДВ. Д.: За това някои снимки са по- назад в зависимост кой файл е посочил. Говоря за предходното заключение. Втората е компилация от всички камери, където се възприемат лицата в събитието в пореден хронологичен ред.

ПРОКУРОРЪТ: Какво се случва в 00:33:22ч. според експертизата? Къде е тази

ситуация и от коя камера можем да разберем, че се вижда? Същото е в 00:33:25ч. Виждаме събития, които аз лично не съм възприела това, което Вие описвате в протокола за разпит на свидетеля.

АДВ.Е.: Ние видяхме едно нещо, Вие обяснявате друго.

АДВ. Д.: Не може точно на стотната от секундата да се каже.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Да, предполагам това е в 00:33:18ч. 1 секунда има 25 кадъра.

Един път се вижда едно в следващата стотна се вижда съвсем различно нещо. Аз съм описал №2 се отдръпва скривайки се от кадър.

АДВ. Е.: В заключението сте представили един списък на лицата, които сте идентифицирали. Въпросът ми е №№21 и 22 как ги идентифицирахте след като никой в тази зала, нито подсъдимите, нито пострадалите са споменавали за тези лица?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Предполагам, че сте се запознали с делото. Те са свидетели по делото. Разпитани са по делото. И това беше като задача в допълнителна експертиза след запознаване с материалите по делото да се установят лица участници, идентифициране на други лица от участниците в събитията. Извадих всички, които са били свидетели и са дали по някакъв повод обяснения по делото и по този начин, а не, че някой ги е казал. Били разпитвани в качеството на свидетели по делото. Предположих, че всички лица и свидетели по делото следва да бъдат установени по един или друг начин.

АДВ. Е.: В заключението на стр.2 долу в дясно в 23:59:18ч. сочите лице №1.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Това е лице №9. Таблицата е прехвърлила на нов ред част. На стр.2 снимката долу в дясно не е лице №1. Нещо е станало при разпечатване или е №11 или №13.

На снимката долу вдясно на стр.2 от допълнителна експертиза от 18.02. е грешка, защото времето на камерата е 00:15:55, а не както е посочено долу 23:59:18ч

АДВ. Е.: На стр.5 в 00:33:18ч. имаме три кадъра от дясно втората отгоре надолу и след това на втория ред двете и вляво долната. Говорим за един и същи час №00:33:18ч. В това заключение сочите съответно на първия кадър №4 избутва държащата го ръка и се обръща към №2, като видимо разговаря с него. На втория кадър №1 си е сложил ръката върху №6 и третият кадър № 11 се качва на горната част в заведението В предишното заключение на стр.4 втората от долу в лявата страна в същия час 00:33:18 №4 разговаря с №2.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Да, това са от различни камери. Където е тази снимка №4 разговаря с №2 това от камерата, която се вижда на монитора, а другата следващата от същия час е от камерата над входа в заведението, която обхваща панорамно почти цялото заведение. Предполагам, че в първата експертиза съм посочил отрязък от време, който се обхваща от запис на камерите. Външните камери обхващат един по- дълъг период.

АДВ.Е.: Поставям въпроси, защото вече се съмнявам дали това веществено доказателство е същото, което е иззето, защото на лист 54, т.2 от ДП се намира протокол за

доброволно предаване, в който е посочено, че на 28.05.2018г. лицето Й.ка Д.а доброволно предаде един бр. DVD+R с намиращите се в него видео файлове от нощен клуб „Сохо“, които имат значение за преписката. За предадените вещи даде следните пояснения: „На диска има видеозаписи от охранителна камера на нощен клуб „Сохо“ за времето от 01:00:00 до 02:00:00ч. на 25.05. В докладната записка, която се намира в началото на т.1 от ДП младши районен инспектор Янев, който е приел този диск също посочва, че записът е за времето от 01:00:00 до 02:00:00ч. на 25.05.2018г. и още сочи, че гледал записа и установил, че около 01:30:00ч. възникнал скандал между Е.Е. и още едно момче, като веднага около тях се струпали много хора и не може да се види дали се нанасят удари или само се блъскат, след което лицата излизат от заведението, където няма камери. Дискът, който е предаден доброволно касае периода от 01:00:00 до 02:00:00ч. Този диск аз сериозно се съмнявам, че е същия, който е предаден доброволно.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Каквото са ми дали това съм гледал. Обхващат събитието период, не виждам какво има да се махне. Какво е написало лицето, което е предало диска не знам.

АДВ. Е.: Първият път когато гледахме записите това беше една от причините да се назначи експертиза, защото твърдението на някои от подсъдимите ги нямаше. Ние ги въртяхме няколко пъти. Излизането на П., после се оказа, че ги има.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Въпросните излизания на подсъдимия П. съм ги посочил и съм посочил изрично файла. После се твърдеше, че файла липсва, но файла е в диска.

АДВ. Е.: Защитата разполагаха с този запис. Незнайно кога и как са се снабдили с него, но те са имали възможност и това си пролича. Подсъдимите са го гледали, гледали отговаряли и тук много набързо обясниха тяхната си версия. Тук прокуратурата следва да се самосезира. Защото не може едно вещественно доказателство да излезе от делото.

АДВ. Й.: Считаме, че се шиканира процеса.

АДВ. Д.: Аз нямам въпроси към вещото лице. Експертизата М.ално е посочила това, което може да извлече и моля да се приеме.

АДВ. Й.: Също нямам въпроси към вещото лице.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Допусната е техническа грешка на кадъра, който отразява запис от 25.05.2018г. в 00:32:45ч., лицата на кадъра са №8 и 16.

Видеофайловете, на които съм извършил експертизата, съм взел само от диска, който е по делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на вещото лице Т. ПЛ. В..

ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение на вещото лице съобразно представената справка-декларация в размер на 1091,70лв. по сметка на ОД на МВР - Разград. **Изд. РКО**

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания.

АДВ.Е.: Нямам други искания.

АДВ.Й.: Нямам други искания.

АДВ. Д.: Нямам други искания.

След тайно съвещание предвид липса на доказателствени искания съете делото за изяснено

## О П Р Е Д Е Л И:

### ДАДЕ ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

АДВ.Е.: Уважаеми въззивни Съдии, моля с вашия съдебен акт да не уважавате жалбите на подсъдимите, а да уважите нашата жалба, както и да ни присъдите сторените разноси по представения списък. Много добре разбирам стремежа на защитата да използва всички възможности за да оневини подсъдимите, но всичко това следва да стане със средствата и способите предвидени в НПК. Ако се проследи поведението на подсъдимите всички виждаме, че то не е трайно, а постоянно се е променяло. Непосредствено след инцидента Е.Е. депозира жалба в РПУ /л.33 от ДП/, в която заявява следното: „Група момчета явно се бяха почерпили и ми скочиха с удари, както си стояхме, те бяха точно до нашата маса. Първо удариха мен, а след това започнаха да налагат цялата ни компания“. В обясненията си пред РРС в последното съдебно заседание същият подсъдим заявява: „Танцувахме и А. ме буташе постоянно с лакът и се обърнах и му казах- може ли по-леко и да не се бута. Той ме погледна и направо ме удари“. На видео записа, който всички гледахме, по твърдения на Е. една ръка, която се вижда към него насочена той твърди, че го е ударил Д.. В крайна сметка не става ясно тази ръка на Д. ли е, на А. ли е или на някой от групата, според първоначалните обяснения на подсъдимия Е.. Пред РРС защитата настояваше много за назначаване на СМЕ с цел да докажат, че на Е. му е причинена средна телесна повреда. Пред въззивната инстанция не държаха вече на това свое искане. Насочиха усилията си към назначаване на повторна видеотехническа експертиза и такава бе назначена, но всички ние се уверихме в това, както и бяха подготвени, защото са гледали тези записи. Пак повтарям, как това веществено доказателство е попаднало в техни ръце аз не знам, но е недопустимо, защото е престъпление. Много подробно, отиграно от тях, обясняваха коя камера, кой кадър след кадър следва, кога ще се появи еди кой си и т.н. Докато моите повереници- доверителите ми бяха по-бавни в реакциите си, защото веднъж е минал период от 4 години и те за първи път виждат тези кадри и им беше малко трудно да се ориентират, но все така най-съществените моменти те ги посочиха. Вещото лице, което докато в началото твърдеше, че нищо от тези записи не може да се види, като личност да се

идентифицира, сега вече по разказите на подсъдимите един вид официализира техните обяснения. Същевременно за обясненията на моите доверители, когато гледаха записите, вещото лице се задоволило само с едно да покаже, че трите кадъра, за които Д.Д. според него е бил П.Т., може би се е подвел от бялата тениска и чантичката през рамо, не знам, но само това. Всички други обяснения, които дадоха моите доверители не намериха място в допълнителното заключение на вещото лице. Ето защо аз считам, а и разпоредбата на чл.154 НПК е категорична, че експертното заключение не е задължително за съда. Същото според мен, а и самото вещо лице винаги е твърдяло това, че вероятно, че той не може да индивидуализира отделни личности, а посочи това, което подсъдимите са казали. При първото изслушване на вещото лице аз го попитах как е разпознало охранителите /примерно/ и кадрите, които са посочени в заключението и той посочи, че ги е идентифицирал по белия надпис на гърба, който обаче не може да се чете. Въпросът е възможно ли е в това заведение, по това време да са присъствали хора с някакъв надпис на гърба. Смятам, че отговорът е категорично да. Ще добавя още нещо, на лист 267 от НОХД №164/2020г. се намира писмото до съда от управителя на нощния клуб М. Д. К., в което писмо той заявява следното: „На 24/25.05.21018г. самоличността на лицето заемащо длъжност портиер /охрана/ е Б. Г. Б.. Същото това лице в съдебно заседание на 03.04.2021г. на лист 373 от НОХД №164 заявява. Веднъж казва, че е видял някаква ръка, която посяга към Е., но дали това е вярно, дали казва истината мисля, че не, защото със следващото негово обяснение той заяви, че до 0,3ч. неговата работа е на входа и едва след този час влиза в заведението. На входа възможно ли е той да види каквото и да се е случило вътре в заведението. Безспорно е установено, че инцидентът е приключил около 3ч. Защо не следва да се зачита заключението на вещото лице по видеотехническата експертиза. В първото заключение кадрите са непоследователни и малко обърквачи, а във второто съвсем обърквачи, защото във второто заключение вещото лице не посочва кой кадър от коя камера е. Въпреки това при един правилен анализ може да се направят следните изводи примерни. В първото заключение в 0:33:27ч. вещото лице сочи, че №2 е ударен с ръка в главата. До него №5 на стр.4 долу и на стр.5 горе в 0:33:32ч. №2 пада назад. Стр.7 третата снимка в ляво. От това какво произлиза, че падането на №2 на Е. трае 5 секунди, 5 секунди след удара той пада назад на земята, което е неправдоподобно. В 0:33:40ч., вещото лице посочва, че №4 отправя удар с десен крак, след което пада назад и се удря в масите зад него, като ги размества на стр.5 долу в дясно. Не е ли това абсурдно. Все едно футболист като се засили да ритне топката след удара да падне назад. И още в 0:33:34ч. №6 замахва към №4, който се блъска в масите и ги размества. От което какво произлиза, че №4 Д. Д. залита назад само с един замах. Тогава е бил дребничък и слабичък, но едва ли от един замах такава кинетична енергия може да се предизвика неговото залитане и падане. Или сравнени тези два кадъра в заключението на вещото лице излиза, че за 6 секунди Д. Д. два пъти се блъска и размества масите. Същевременно цялата стратегия на защитата, че той е най-агресивния и бие всички около него, които са се намирали. Ако повярваме на вещото лице излиза, че №5 Р.Д. тя направо е пребила Е. и другите около него, а тя според показанията на останалите свидетели, както и сестра й К., те са предпазвали с телата си своя брат от ударите

на подсъдимия. И още нещо интересно. В 0:34:10ч. вещото лице посочва, че охранителите извеждат П., който незначително закъснел вървял назад и паднал. След 14 секунди, 14 секунди е лежал, но едва в 0:34:24ч. охранителите го изправят, това е на стр.8 от заключението. Пак според вещото лице №7 това е подсъдимият М., той на няколко кадъра все стои встрани, нищо не прави и накрая заедно излиза с №5 Р.Д. от заведението. Видели сте приложените към СМЕ снимки на моите доверители и там най-добре се вижда какви увреждания имат и тримата. Въпросът, който се поставя възможно ли е Д.Д., по негово време бих го нарекъл като едно дете, да е толкова агресивен и да причини такива вреди. Тогава той е бил на 15 години и 5 месеца. Според справка от училището през учебната 2017/2018г. той е бил висок 1,74м. и е тежал 54 кг. Това е една торба цимент. Роден е през 2002г., а брат му Д. 2001г. Е. е роден 1998г., П. 1996г., а М. 1989г. и аз не мога да си го представя едно 15 годишно дете да се осмели да скочи и да бие 4,6 и 13 години по-големи от него, които са мъже. От изложеното може да се направи обоснован извод, че обясненията на подсъдимите не се подкрепят от доказателствата по делото, поради което намираме обвинението за доказано по несъмнен и безспорен начин, защото безспорно е, че никой от двете компании не е познавал никого от другата компания, което изключва категорично личния мотив. Следователно умисълът на подсъдимите е бил именно да пренебрегнат правилата, да не спазват закона и да се разпореждат в дискотеката, както намерят за добре. В резултат на техните действия а именно действията са доказателство за умисъла. В резултат на техните действия музиката е спряна. Всички присъстващи в нощния клуб излизат навън. Балове, които са имали вечерта им е провалена. Вниманието на всички присъстващи е привлечено от побоя, който се нанася на моите доверители. СМЕ на д-р В.а по безспорен начин доказва тези увреждания. Фотоснимките илюстрират казаното от нея. Тук пред въззивната инстанция д-р А. потвърди това заключение, касаещо увреждането на зъб 22 на Д. Д.. По отношение на гражданския иск, безспорно моите доверители са претърпели физически и психически травми, макар Д.Д. само няколко дни е бил в болницата, а Р. и К. са останали в болницата, защото им предстояло пътуване до Германия, но лечението на Д. продължава повече от 2 години. Не говоря само за тази средна телесна повреда- на увредения зъб №22. За травматична кома остана, без се съберат достатъчно доказателства, за да заяви вещото лице, че е налице загуба на съзнанието, но и само тази телесна повреда - увреждането на зъба, което е тотална фрактура на коронката на зъб 22, според вещото лице тя обуславя трайно затруднение на дъвкателната функция във фазата на захващане и говора. Според д-р А. около 2 месеца Д. е имал болка. Манипулациите са били извършвани с упойка, защото са били силно болезнени и последното след шинирането за този зъб вече не е можело да се използва и този период е продължил повече от 2 години, а загубата на коронката е за цял живот. И от доказателствата се вижда какви манипулации, какво е правено, за да може да се направи протеза, която да замества този зъб. По отношение на Р. и К. макар техните увреждания са по-леки, но те са леки като физическо увреждане, но можем да си представим какъв ужас са преживели тези две момичета, тяхната безпомощност да помогнат, да спасят своя брат, който е нападен от няколко човека и му е нанесен жесток побой и те с телата си, поемайки удари са го предпазвали от по-сериозни увреждания.



Всичко това е станало под непрекъснати псувни и обидни думи, отправени към тях от подсъдимите. Ето защо, предлагам да измените присъдата и наложите на тримата подсъдими наказание около средния размер, като на основание чл.23 определите едно от най- тежкото, както и да уважите предявените граждански иски в пълен размер. Претендираме за сторените разноски.

АДВ. Д.: Предмета на настоящето производство е проверка на въззивната присъда. Вече 6 заседания уважаемият Съд се опитва да поправи грешките допуснати на ДП и в хода на първоинстанционното производство. По същество ще маркирам само 3 неща, които колегата спомена. В съдебно заседание още в първото дело съм поискал СМЕ на подсъдимия Е.. То е вписано в протокола. Вторият момент, който да напомня и на колегата, че по принцип поведението на подсъдимите няма никакво значение и не бива да се взема предвид, когато се определя тяхното наказание. Това е константната практика на съдилищата. И по отношение третия момент, който засегна повереника по отношение на видео експертизата. Да, ние направихме неща, които трябваше да бъдат направени още в хода на ДП. Там трябваше да се назначат тези експертизи, там трябваше да се предявят тези записи, а не трима окръжни съдии в продължение на 6 заседания да работят работата и на разследващите и на първоинстанционния съд. Трябва тройна заплата да получават. По същество на постановения съдебен акт от РРС, на първо място аз съм фиксирал още в допълнителна жалба, но все пак наказателния процес е устен. Считам и моля да приемете, че присъдата е била постановена от незаконен състав. Още в разпоредителното заседание представителят на държавното обвинение правилно и мотивирано е поискал отвод на председателя на съдебния състав. Като основен аргумент е посочен, че в качеството му на докладчик в две съдебни заседания разглеждал ЧХД №838/2018г. и образуване на всички материали на НОХД 164/2020г. на РРС. Във всички случаи не съблюдаването на правилата на чл.29 НПК всякога поставя въпроса за законността на съдебния състав, тъй като е всеизвестно, че тези правила охраняват и гарантират не само правилното решаване на конкретното дело, но и очевидността за безпристрастност и независимост. В тази връзка са решения №204/1999г. на I-во наказателно отделение на ВКС по наказателно дело №18/1999г. и още няколко съм изброил в допълнителната жалба. Когато по делото обикновено съществуват особени обстоятелства даващи основание за отвод е без значение дали засегнатия съдия или съдебен заседател знае за обстоятелствата даващи основание за отвод. В този дух е решение №245/1996г. на ВКС, I-во наказателно отделение по дело №545/1995г., на още по- голямо основание този извод лежи когато съдията знае за основанието за отвод, но не се чувства предубеден, но в настоящия случай са били налице основания даващи основание за отвод. Тези обстоятелства се състоят не само в оценката и анализа на доказателствата, а и в пълната идентичност на приетите за вярно установени факти относно деянието в процедурата по частното дело. В тази връзка следва да бъде съобразена и практиката на ЕС за правата на човека при решаване на въпроси по чл.6, §1 от Европейската конвенция за правата на човека. Според същата при установяване

безпристрастността на съда се ползват два правилни подхода субективен и обективен по който се преценяват съществуват ли достатъчно гаранции, които да изключват всяко съмнение в безпристрастността на съда. В нашия случай такива факти са налице, те са установени по безспорен начин. Това обстоятелство само по себе си е самостоятелно основание за отмяна на постановения съдебен акт на първоинстанционния съд. На второ място съдебното заседание от 10.06.2021г. подзащитните ми са се явили и са представлявани от редовно упълномощен защитник. От съдържанието на протокола е видно, че РРС е изслушал съдебните прения, но е дал думата само на защитника на подсъдимите адв. С., на повереника адв. Е. и на държавното обвинение. В нарушение на процесуалното задължение по чл.291, ал.2 НПК не е дал думата на подсъдимите А. и Е.. Обстоятелството, че са имали упълномощен защитник, който упражнява своите процесуални права, за да бъдат подпомогнати не ги лишава от правото да упражняват лично защитата си. Няма пречка те да се съгласят с позицията на защитника си и да не вземат участие в съдебните прения, но няма данни да им е предоставена такава възможност, за да изразят становището си. Нито по този, нито по упражняване на процесуалното си право. С това си действие РРС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до нарушено право на защита на подсъдимите, което е абсолютно основание за отмяна на присъдата. В този дух е Решение №519 от 12.12.2012г. по нох. дело №1762/2012г. на ВКС. На трето място в хода на съдебното следствие и при постановяване на съдебния акт са нарушени едни от основните принципи на наказателния процес, а именно принципа на разкриване на обективната истина, залегнал в чл.13 НПК, за разлика от гражданския процес, но тук е обективна. В тази връзка за това бяха и нашите доказателствени искания за СМЕ на подсъдимия Е.Е., за предявяване на видеозаписите - приложени в хода на ДП, за изготвяне на допълнителни видео експертизи, които уважаемият Съд назначи с точно поставени конкретни въпроси. Вещото лице даде точни отговори. Считаю, че РРС изначално е сформирал своето убеждение едностранно, единствено и само на основание фактическата обстановка, описана в обв.акт на прокуратурата, като се е предоверил на обв. теза на държавното обвинение, базираща се на неверни факти и обстоятелства. РРС е кредитирал само доказателствата, които са за виновността на въззивниците, а не и доказателствата, които са против виновността им. Цитирам от мотивите на съда. Анализира гласните доказателства свидетелски показания, като приема, че са две групи. Първа група свидетели са тримата пострадали с родствена връзка помежду си братя и сестри и техни приятели. Какво казва съда. Изцяло кредитира- техните показания, като цитирам: „добре пресъздават обективната истина“. От прецизния анализ изцяло на делото, всички фази по безспорен начин се установява, че въпросните свидетели въобще не пресъздават обективната истина. Това стана ясно и в хода на делото пред въззивния състав. Например свидетелят Д. Д. самият състав констатира съществени противоречия в досъдебното производство и се наложи прочитането на показанията му в условията на чл.281. Твърди обстоятелства за безсъзнателно състояние на а брат си, същият лежал на земята. В противовес на казаното са показанията на полицейските служители, които са се явили на местопроизшествието, които са абсолютно напълно безпристрастни, държавни служители.

Какво казват те, свидетелят Р. и свидетелят К. точно и ясно казват, че Д. е буйствал, псувал, заплашвал подсъдимите с думите: „Ще ви убия, ще ви пребия“ и т.н. Житейски е неправдоподобно едно лице, което според твърденията на свидетеля лежал и не мърдал в същия момент да буйства и да крещи, да отправя заплахи за живота и здравето на трети лица и то пред органите за охрана на обществения ред. Къде е тук обективната истина и поради каква причина РРС не е кредитирал тези показания на полицейските служители. Те са положили клетва за охрана на обществения ред, да пазят живота и здравето на гражданите, а кредитира само показанията на свидетелите, които са заинтересована страна от изхода на делото. Д. е брат на Д.Д.. Показанията на Р. Д.- също роднина, сестра. В разпита пред съдия Чолакова от 12.10.2018г. заявява: „М. почти всички ни е удрял- брат ми, сестра ми и мен“, което пък противоречи на показанията на сестра й К.Д., които също са дадени пред съдия, която казва: „Е. мен не ме е удрял“, което също беше констатирано от съда при обясненията на К., дадени в предходните заседания. Също съдът се убеди в нейното поведение. Това е вярно, ама това не съм го казал. Тогава си го казал и то пред съдия. Всички показания на свидетелите от първата група – Р., К., Д.Д., Д., Е., М., Ц. К., Х. И., С., Р. съгласно мотивите на РРС в присъдата пресъздават добре обективната истина и няма как да се съглася с този извод. Точно обратното, изопачават в своя полза и не отговаря на фактическа обстановка. За разлика от втората група свидетели А., М. М.ов, М., Г. Д.а, Й. Й.ов, М. Х., В. Та, свидетелите длъжностни лица, които посочих преди малко съвсем незаинтересовани и безпристрастни - полицаи Р., полицаи К., охранителят Б. Б., тези показания РРС ги намира: „крайно противоречиви едни на други, твърде уклончиви, без конкретика за факти и обстоятелства от значение за обективната истина и опровергани от СТЕ, доколкото част от тях отричат вътре в заведението да е възникнал такъв инцидент, поради което не ги цени“. На какво основание РРС въобще не кредитира тези показания. Всички те са напълно „изрядни“, но свидетелите ясно пресъздават фактическата обстановка относно мотивите и причините за началото на конфликта. Противоречи на формалната и правната логика да се игнорират показания, които сочат, че Д., Р. и К. са имали агресивно поведение, че те са нанасяли удари и то съвсем целенасочено и умишлено, че са чупили чаши в главите на някои от свидетелите, че са отправяли закани за убийство и за телесни повреди. Това явно според мотива на РРС не е инцидент. В потвърждение на казаното цитирам свидетеля А. Х.: „Това непознато момче удари Е. с ръка, май го удари с юмрук, успях да видя, че го удари в областта на лицето. В този момент не видях Е. да му отвръща. В суматохата разбрах, че другото момче, което скача да удря Е. е брат на първото момче. Аз не видях от нашата компания някой да е удрял другите. Видях сестрите на това непознато момче как удрят с чаша по главата Й.“. Свидетелката В. И. в ДП при разпита казва: „Изведнъж непознатото момче или момиче се бутна в него/ Е./, в момента в който Е. се обърна към него Е. беше ударен от непознатото момче с юмрук някъде по главата“. Свидателят М. И.: „Изведнъж докато гледам видях, че момче, което не познавам почна да бута Е.. Той се обърна към това момче и с обръщането му това момче удари Е., той падна. Като излязоха извън дискотеката видях другата кампания кресяха, те викаха ще донеса калашниците, ще ви застрелям, псувах в присъствие на полицаите, тези непознатите,

чужденците продължаваха да псуват и обиждат“. Свидетелят полицай Р. в потвърждение на казаното по-горе от мен в показанията му пред съда на 28.01. 2021г. пред РРС категорично сочи цитирам: „Това момче беше агресивно, псуваше, викаше ще ви пребия, ще ви убия и го държаха други хора. Това буйно момче го видяхме на разстояние 5-10 метра. Не съм видял по него следи от побои. Осветено е пред дискотеката. Мисля, че бащата каза на това дете хайде качвай се в линейката. Полицаят каза на мен никой не ми е въздействал, никой не ми е припомнял този инцидент Това момче по средата, което е/ сочи Е.Е. / беше с нараняване по лицето. Полицаят каза в безпомощно състояние лица не съм установявал“. Свидетелят Б. Б. - охранител в съдебно заседание от 04.03.2021г. в показанията си сочи цитирам: „Бяха две девойки и едно момче. Двете момичета и момчето бяха агресивни и искаха да се бият. Едното момиче отиде към най-ниския от подсъдимите. Аз видях една ръка, която посяга към него. Аз ги хванах момчето и момичето, а другото само излезе“. Свидетелят М. Х. в ДП цитирам неговите показания: „Видях, че тези момчета викат, заплашват, обиждат. Събориха М. на земята, риташа го, дърпах го, обиждаха Е., че е педераст, ще те убия, ще ти подпаля къщата, ще дойда и ще ви взривя. Викаха нещо за някакви калашници. Видях как едно момиче счупи чаша в главата на Й.“. Свидетелят Й. Й.ов цитирам неговите показания: „Бях с лице към Е. и видях, че някой го блъсна. Този, който го блъсна аз не го познавам. Когато Е. се обърна това момче, което го блъсна преди това го удари по лицето с юмрук. Усетих удар по главата. Ударът беше с чаша в задната част на главата ми. Замахих се леко. Докато бях навън тези момчета заплашваха с убийство. Викаха, че ще си го върнат и други подобни и продължаваха да заплашват в присъствие на полицейски служители. Останалите свидетели – Г., М. посочват подобна фактическа обстановка. От прецизния анализ на тези показания на тези свидетели, няма ценени поотделно и в съвкупност са уклончиви, непоследователни, без конкретика, противоречиви едни на други. Този извод на съда първоинстанционният е правен абсурд, защото нито във втората фаза на ДП, нито в първоинстанционната фаза на това дело са проведени необходимите процесуално следствени действия по изясняване противоречията на двете групи показания на свидетелите. Това го казах още на първото заседание на уважаваната от мен Прокуратура, колегата, че просто те трябваше да си свършат работата още в началото, а не ние тук да вършим работата на дознателите и е трайна в този случай съдебната практика, че при наличие на противоречиви гласни доказателства, които подлежат на оценка и анализ и по делото са били депозираны показания съществено противоречащи се по основните факти, предмет на доказване и това противоречие не е проверено чрез възможните процесуални инструменти по чл.143 НПК, то тогава е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Съгласно чл.13 НПК не са взети всички мерки за разкриване на обективната истина. В тази връзка е Решение №508/2008г. на III- то наказателно отделение на ВКС Решение №152/2009г. и т.н. Липсата на изследване на всички обстоятелства за и против виновността вследствие неизползване на целия процесуален инструментариум е довело до неправилна квалификация на деянието. Считам, че в настоящия момент няма обективни и субективни признаци за деяние по смисъла на чл.131, ал.1, т.12 хулигански подбуди. Къде са тук хулиганските подбуди тъй

наречени на подсъдимите и останалите участници във въпросната дискотека с цел да нарушат грубо обществения ред, а тъкмо обратното са отишли да празнуват, както и колегата каза абитуриентски бал. Считам, че е налице личен мотив относно причините довели до деянията извършени вътре и извън дискотеката, а и от показанията е видно, че причината, която не е изяснена още в хода на ДП, поради неправилен анализ на доказателствения материал е явно междуличностна- елементарно бутане. Твърдение, че подсъдимият Е. е ударил сестрата. Противоречи на житейската логика, подсъдимият Е. е с приятелката си. Тя е при него и той в същия момент да обарва за дупето друга жена. Няма никаква мъжка логика, най- малкото би му зашлевила един шамар. Свидетелските показания на подзащитния ми изцяло кореспондираха с обясненията дадени в хода на ДП. Логически са свързани, житейски са правдоподобни, което видяхме и от допълнителните експертизи на видеозаписите. Видя се поведението вътре в самата дискотека. Няма да отегчавам съда, точно в двата протокола е посочено кой какво е направил. В 00:33:21ч. удря Е. в областта на главата. В 00:33:27ч. е нанесен удар, под №2, както е. Пада назад, а има един момент от втората експертиза да наблегна в 0:33:40ч. №4 Д.Д. рита с десен крак, след което пада и се удря в масите, като ги размества. Тук следва да поставим един въпрос. Да се върнем на РРС, СМЕ д-р Башаков и тук поставям въпроса, да се прехвърлим към експертизата, която посочва доктора за нанесения удар, счупена е коронката. Счупена е коронката, д-р А. посочи, въпреки че на въпросите ми как се е счупила тази коронка, тя каза, че такава задача е нямала поставена, въпреки че можеше да отговори. Д- р Башаков казва, че счупването на тази коронка може да бъде само с единичен удар. При удар с ритник, с юмрук би трябвало да има хематоми в устата, венци да са надути, разместени други зъби, а такива няма. Тъй като в хода на цялото първоинстанционно производство до ден днешен не се установи механизма как се е счупила тази коронка, защото не е възможно и тримата едновременно. Такава е присъдата, че тримата са нанесли удара. Няма как тримата едновременно да нанесат удари. Те ще му отнесат цялата глава И тук се връщаме към видеозаписа.. При падането възможно ли е при това падане Д.Д. да се удари в острия ръб на масите и това да е причината за счупване на зъба. Ударен точно в зъбчето №22. Възможно е. И от целия анализ на видеозаписите на всички файлове по безспорен начин се вижда, че подзащитният ми Е. меко казано е най- набит от всички. На него са му нанесени множество удари и с ръце, и с крака. И е падал, нали. Р. го налага и Р. го налага с ръце. Посочено е точно в колко часа и Р. Божанова. Посочено е в протокола на експертизата, че охранител отива и ги извежда. Именно това агресивно поведение на пострадалите е довело началото на този конфликт. По пътя на логиката следва, че отразеното в мотивите на РРС не отговаря на обективната истина, че подзащитните ми не са извършили хулигански действия. Точно обратното. Самите пострадали са извършили хулигански действия по чл.325 НК. Най- много бой е ял Е.. Обстоятелствата посочени в двата протокола на съдебната експертиза не кореспондират с показанията на така наречените от РРС първа група свидетели, които добре „пресъздават“ обективната истина. Нищо подобно. Съчинения и измишльотини. Никъде в записите не се видя да е имало обарване по гъза от страна на Е. на която и да е от сестрите и т.н. Тук е момента да посочим защо се е спрял

само на действията на подсъдимите, а къде са останали действията на така наречените пострадали. 50 кг една торба цимент, ама като си боксьор и като си обучен професионално, въпреки че пред съда посочиха, че всяка седмица са ходили по няколко пъти да ядат и пият на ринга. Аз също съм бивш боксьор, но никога на ринга не съм ял и пил. Там сме тренирали. Няма как като активен спортист, не може така измишльотина. И е видно, че по безспорен начин и с поведението си и със постъпките си, така наречените пострадали с псувни и заплахи, палежи, стрелба, калашници. Потвърдено е от държавни служители, които са положили клетва. Няма как да си измислят неща. Това всичко е пренебрегнато от РРС, което се явява съществено нарушение на процесуалните правила. Правото на защита на подзащитните ми е нарушено, чл.6 от ЕК е нарушен. Тук има въпрос, защо при тези достатъчно данни държавното обвинение не е повдигнало хулиганство по смисъла на чл.325 и чл.144 НК на Р., Д. и Д., Образувана е преписка №825 от 2018г, никакво изследване на обстоятелствата, които са заявени в тази преписка. Още тогава не е направена СМЕ. Минали са 4 години. Въобще в тази насока нямало е никакво съдебно следствие. Къде е тогава пълнотата, къде е опитността в наказателния процес. Няма я. В тази връзка, уважаеми господа Съдии, считам, че РРС е направил изводите си относно механизма и авторството на деянието само върху част от доказателствените искания, а други изобщо не е обсъждал задълбочено или ги е обсъждал превратно. Както казах преди малко остана неизяснен въпроса кой точно е нанесъл такъв удар, механизма на счупването на зъба. Отделен е въпроса за белезите получени по гърба на дланта на дясна ръка с оток, охлузване на фаланги на Р.Д., на К.. Както посочих да не забравяме, че са ходили да ядат и пият в боксовата зала и са добре изучавани, така че може логически да се стигне до извода, че тези наранявания са от удари с ръце. По отношение на гражданските искиве считам и моля уважаемият Съд да приеме, че същите нито са категорични, нито са безспорно доказани. Не е доказана и причинно-следствена връзка и настъпилия вредоносен резултат, че вследствие действията и поведението на подзащитните ми са получени по този начин, поради което предвид изложеното моля, да отмените първоинстанционната присъда по НОХД №164/2020г., постановена при допуснато съществено нарушение на материалния и процесуалния закон и да постановите такава, с която Е.Е. и М.А. да бъдат признати за невиновни или като алтернатива да отмените присъдата и да върнете делото на прокуратурата.

Е.Е.: Поддържам казаното от адвоката ми. Нямам какво да допълня в моя защита.

М.А.: Поддържам казаното от адвоката ми. Нямам какво да добавя.

АДВ. Й.: Поддържам казаното от колегата и с оглед спестяване на съдебно време поддържам от ваша страна поддържам изцяло неговото становище в настоящия процес относно, както, че присъдата е постановена от нередовен състав и за това поддържам изцяло становището на колегата Д.. Другото, което искам да заявя в настоящето въззивно дело, че относно П. Н. Т., който е сочен като един от участниците във възникналия скандали побой, за който се твърди, същият както от разпита в ДП, така и в първоинстанционното

производство, от разпита на свидетелите пред съдия беше безспорно доказано, че същият не е участвал в побоя. Дори напротив същият е направил опит за разтурване на скандала, който се е получил. Също така от свидетелските показания, както и от разгледаните файлове на записите се вижда, че същият не участва, излиза от заведението и по никакъв начин не е участвал в побоя, за който се твърди от пострадалите лица. Ето защо считам, че по отношение на същия неоснователно е осъден на първа инстанция, поради което моля в настоящето дело да бъде оправдан относно повдигнатото обвинение по чл.131, ал.1, т.12 и във вр. с чл.129, ал.1 във вр. с чл.20 НК. По отношение на гражданския иск считам, че същият следва да се отхвърли и да не се уважава от страна на ищците. В този смисъл моля за вашия съдебен акт по отношение на подсъдимия П.Т..

ПОДСЪДИМИЯТ П.Т.: Поддържам казаното от адвоката си. Нямам какво да добавя в моя защита.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, предмет на настоящата проверка е цялостната правилност на постановената първоинстанционна присъда от РРС, като считам, че атакуваната присъда е правилна законосъобразна, добре мотивирана и справедлива и като такава следва да бъде потвърдена изцяло. Аз не съзирам пороците, които са посочени във въззивните жалби, подробно изложените в днешното съдебно заседание, както и други извън същите. Считам, че първоинстанционната присъда е постановена въз основа на правилен и законосъобразен анализ на установените фактически обстоятелства, въз основа на които решаващият съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи за осъществяване от обективна и субективна страна от въззиваемите – подсъдими деяния, за които са им били повдигнати и обвинения. В този смисъл РРС е подложил на задълбочен и прецизен анализ събраните по делото доказателства, като правилно е обособил съществуващи две групи свидетели. Съответно едните свързани с пострадалите лица, другите са свидетели от компанията на въззиваемите подсъдими. Въз основа на извършения анализ считам за правилен извода на съда да даде вяра на показанията, които са дали свидетелите Р.Д., К.Д., на Д.Д., Д. Д., както и останалите свидетели участници в тяхната компания. Действително считам, че същите пресъздават обективната истина, а и тяхното съдържание се подкрепя от изготвените СМЕ и СТЕ, която е била приобщена на първоинстанционното производство. Всички тези фактически обстоятелства благодарение на усилията на въззивната инстанция са установени отново по безспорен и категоричен начин като считам, че всички възможни съмнения относно разминаване във фактическите обстоятелства са напълно преодолен и отхвърлени в резултат на извършените действия във въззивната инстанция. В този смисъл аз подлагам под сериозно съмнение дадените две допълнителни заключение по СТЕ във вр. с лицевото разпознаване на участниците в инцидента. Считам това заключение за необективно, всъщност и двете заключения доколкото прави впечатление желанието на вещото лице упорито да избягва възможността за извадка на кадри изрично посочени от пострадалите от престъплението, които обаче ние лично възприехме тук в съдебната зала и както се изразих по-рано като че ли гледаме

различни записи с вещото лице. Прави впечатление множеството технически грешки, противоречия, фактически грешки, които считам, че не е наша функция да отстраняваме и едно по едно да сравняваме дали съответстват и отговарят на обективната истина, и дали съответства на това, което ние тук възприехме на място в съдебната зала. Тези противоречия действително с оглед видяното са необясними, които са обективирани в съответните заключения. Правилно съдът е игнорирал втората група свидетели, тези от компанията на подсъдимия, като за тях действително е налице на моменти точност в показанията до абсолютна прецизност на детайлите. В други тотално разминаване, което говори и за предварително подготвяне на показанията. Досежно така наречените независими свидетели, а именно полицейските служители, простият прочит на разпита на полицейския служител, посетил местопроизшествието: „Не съм видял по него, т.е. по пострадалия Д. Д. да има следи от побой“. На два пъти полицейският служител заявява това, но видими следи от удари по него нямаше. В същото време е забелязал, че подсъдимият Е.Е. има наранявания по врата и лицето. Ние самите в с.з. при възпроизвеждане на файловете от приложения по делото диск, още при първата фаза на сбиването видяхме, че пострадалият Д. Д. напуска дискотеката вече с видими следи по лицето от наранявания. Правилно съдът не е възприел като категорични и обективни показанията на този свидетел. Какво да кажем за показанията на свидетеля медицински фелдшер. Той смята, че не са отвеждали никого с линейка до Центъра за спешна медицинска помощ. По делото безспорно е доказано и няма спор относно това, че пострадалият е отведен с линейка до Центъра с оглед оказване на спешна медицинска помощ. Считам, че пред всичко изложено съдът е достигнал до правилен и законосъобразен извод, че въз основа на установените фактически положения от обективна и субективна страна подсъдимите Е.Е., М.А. и П.Т. са извършили престъпленията, за които им е било повдигнато обвинение от Районна прокуратура. Съдът детайлно е разгледал всички признаци, които правят съставомерно деянието, както от обективна, така и от субективна страна и няма да ги преповтарям, като правилно е приел, че не са налице достатъчно доказателства относно това пострадалият Д.Д. да е изпаднал в безсъзнателно състояние с пълно откъсване от обкръжаващата среда- травматична кома, поради което подсъдимите са признати за невиновни относно причиняване на тази телесна повреда. С оглед изложеното считам, че следва да бъде отдадено внимание и на показанията на свидетелката К.Д., в които се съдържаха твърдения относно последяваща агресия от тримата подсъдими към брата Д. Д., който единствено от всички тях не е пострадал при конкретния инцидент на инкриминираната дата. В крайна сметка какво се установи в хода на целия процес. Безспорно на инкриминираната дата е настъпил инцидент. Инцидент, който е търсен и предизвикан конфликт именно от подсъдимия Е.Е.. И забележете в крайна сметка обект на неговите закачки, дразги първоначално предизвикали конфликта са били 15- годишно момче и 2 момичета - негови сестри. В с.з. пред вас се яви Д.Д. – вече пълнолетен, който на мен лично ми направи впечатление, че и към днешна дата нарича сестрите си таки, двете таки, така че реакцията на това 15- годишно момче спрямо агресията на 3 пълнолетни и по- зрели, и по- големи като години и ръст спрямо себе си и съответно и сестрите си та



това поведение в каквото и да се е изразявало то би било обяснимо с оглед поведението и на подсъдимите. Цитира се показание на свидетел как крещял, че той и сестрите му щели да си върнат. Да си върнат за какво, какво са получили от подсъдимите, за което те ще имат да си връщат и кога. Това всичко, което се цитира тук е вече след приключване на инцидента, поради което считам, че не следва да бъде ценено като агресивно и провокативно поведение, а то е последващо цялата ситуация. Предвид изложеното аз считам, че не са налице основания за изменение или отмяна на първоинстанционната присъда, както в наказателната, така и в гражданско-осъдителната част, поради което и на основание чл.338 НПК ви моля да потвърдите изцяло същата.

Е.Е.: Моля, да отмените присъдата.

М.А.: Моля, да ми бъде отменена присъдата.

П.Т.: Мисля, че всичко се видя от записите. Аз лично нито съм участвал, нито мен ме е удрял някой, нито аз съм удрял някой. Моля, да бъде отменена присъдата. Аз се опитах дори да предотвратя това сбиване, но съм тук и съм подсъдим. Просто не трябваше да се опитвам да предотвратя тази спречка.

Съдът се оттегли на съвещание и обяви, че ще се произнесе с решение в 14,20ч.

След съвещание заседанието продължава в 16,48ч. в присъствие на прокурор Якимов, повереникът на частните обвинители адв. Е., подсъдимите Е.Е. и М. А. и повереникът им адв. Д., подсъдимият П.Т. и защитникът му адв. Й..

След тайно съвещание съдът се произнесе с присъда.

Председателят на състава разясни реда и срока за обжалване на присъдата.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което завърши в 17,05 часа.

Председател: \_\_\_\_\_

Секретар: \_\_\_\_\_